

Zarządzanie Internetem: kolejne działania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie zarządzania Internetem: kolejne działania (2009/2229(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zarządzanie Internetem: kolejne działania” (COM(2009)0277),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ochrona Europy przed zakrojonymi na szeroką skalę atakami i zakłóceniami cybernetycznymi: zwiększenie gotowości, bezpieczeństwa i odporności” (COM(2009)0149),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 października 1998 r. w sprawie globalizacji i społeczeństwa informacyjnego: potrzeba wzmocnienia koordynacji międzynarodowej¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2001 r. w sprawie organizacji i administracji Internetu – zagadnień polityki międzynarodowej i europejskiej 1998-2000²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 2001 r. w sprawie Internetu nowej generacji: potrzeba inicjatywy badawczej UE³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie społeczeństwa informacyjnego⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie praw człowieka i wolności prasy w Tunezji i oceny Światowego Szczytu w sprawie Społeczeństwa Informacyjnego w Tunezji⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie wolności słowa w Internecie⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie drugiego Forum Zarządzania Internetem, które odbyło się w Rio de Janeiro w dniach od 12 do 15 listopada 2007 r.⁷,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie utrwalenia bezpieczeństwa i podstawowych wolności w Internecie⁸,

¹ Dz.U.C 104 z 14.4.1999, str. 128.

² Dz.U. C 343 z 5.12.2001, s. 286.

³ Dz.U. C 27 E z 31.1.2002, s. 84.

⁴ Dz.U. C 133 E z 8.6.2006, s. 140.

⁵ Dz.U. C 286 E z 23.11.2006, r. s. 495.

⁶ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 879.

⁷ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 80.

⁸ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0194.

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, a także opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Prawnej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0185/2010),
- A. mając na uwadze, że Internet jest doniosłym środkiem komunikacji globalnej o potężnym oddziaływaniu na społeczeństwo jako całość,
 - B. mając na uwadze, że zarządzanie Internetem obejmuje zagadnienia związane z ochroną i zagwarantowaniem podstawowych praw i swobód, dostępem i wykorzystaniem Internetu oraz jego podatnością na atak cybernetyczny, itp.,
 - C. mając na uwadze, że cyberprzestępczość stanowi rosnące zagrożenie dla społeczeństw, które polegają na TIK, oraz mając na uwadze, że podżeganie do ataków terrorystycznych, przestępstw opartych na nienawiści i pornografia dziecięca wzrosły i zagrażają jednostkom, w tym dzieciom,
 - D. mając na uwadze ogromne znaczenie punktu przecięcia między cyberprzestępczością, jurysdykcją dotyczącą Internetu i zjawiskiem „przetwarzania w chmurze” (ang. cloud computing) jako wyłaniającym się aspektem zarządzania Internetem na poziomie europejskim,
 - E. mając na uwadze, że aspekty zarządzania Internetem dotyczą adresowania w Internecie oraz innych, w głównej mierze technicznych kwestii, którymi to dziedzinami zajmują się takie jednostki jak Internetowa Korporacja ds. Nadawania Nazw i Numerów (ICANN), agencja ds. przydzielonych numerów internetowych (IANA), grupa robocza ds. technicznych sieci Internetu (IETF), regionalne rejestry internetowe oraz inne jednostki,
 - F. mając na uwadze, że w związku z zarządzaniem Internetem sektor prywatny odgrywał dotychczas najważniejszą i pozytywną rolę przewodnią; mając jednak na uwadze, że rolę organów publicznych należy zwiększyć podczas określania ogólnej strategii,
 - G. mając na uwadze, że rządy odgrywają ważną rolę w zakresie szerszych aspektów zarządzania w obronie interesu publicznego, w szczególności aby chronić i gwarantować podstawowe prawa i swobody, jak również odnośnie do bezpieczeństwa, integralności i odporności Internetu, sektor prywatny zaś spełnia kluczową rolę w zapewnianiu koniecznych inwestycji, wiedzy fachowej i inicjatywy niezbędnej dla dalszego postępu innowacji,
 - H. mając na uwadze, że globalne Forum zarządzania Internetem (IGF) oraz różne krajowe i regionalne fora stanowią ważne obszary prowadzenia wielostronnego dialogu na temat polityki wobec Internetu,
 - I. mając na uwadze, że Parlament Europejski oraz inne instytucje europejskie od długich lat wykazują zaangażowanie się w Internet jako otwarte globalne publiczne dobro,
1. uważa, że Internet jest globalnym publicznym dobrem, i że w związku z tym należy nim zarządzać we wspólnym interesie;

2. przyznaje, że Internet ma zasadnicze znaczenie dla praktycznej realizacji wolności słowa, różnorodności kulturowej, pluralizmu środków przekazu, demokratycznego obywatelstwa, a także dla edukacji i dostępu do informacji, i tym samym stanowi jedno z głównych narzędzi propagowania wartości demokratycznych na świecie;
3. przypomina, że Internet stał się niezbędnym narzędziem propagowania inicjatyw demokratycznych, debaty politycznej, poznawania technologii cyfrowych i upowszechniania wiedzy; ponownie stwierdza, że dostęp do Internetu jest uzależniony od korzystania z szeregu praw podstawowych i jednocześnie je gwarantuje, w tym między innymi poszanowanie życia prywatnego, ochronę danych, wolność wypowiedzi, słowa i zrzeszania się, wolność prasy, głoszenia poglądów politycznych i udziału w życiu politycznym, brak dyskryminacji, kształcenie oraz różnorodność kulturową i językową; podkreśla, że w związku z tym na instytucjach i zainteresowanych podmiotach na wszystkich szczeblach ciąży ogólna odpowiedzialność za pomoc w dopilnowaniu, aby wszyscy mogli korzystać z przysługującego im prawa uczestnictwa w społeczeństwie informatycznym, zwłaszcza osoby starsze, które napotykają więcej trudności w zaznajamianiu się z nowymi technologiami, a jednocześnie za stawienie czoła dwóm wyzwaniom wieku elektronicznego w postaci analfabetyzmu elektronicznego oraz wykluczenia z procesów demokratycznych;
4. podkreśla szczególnie potrzebę dynamizacji rozwoju podejść oddolnych oraz demokracji elektronicznej przy jednoczesnym zagwarantowaniu stworzenia odpowiednich zabezpieczeń przed nowymi formami nadzoru, kontroli i cenzury przez podmioty publiczne lub prywatne, aby swoboda dostępu do Internetu i ochrona życia prywatnego były realne, nie zaś iluzoryczne;
5. podkreśla konieczność ochrony i promocji europejskiego dziedzictwa kulturalnego, w tym za pośrednictwem Internetu; uważa, że Internet odgrywa kluczową rolę w pobudzaniu innowacyjności i zmniejszaniu przepaści cyfrowej, społecznej i kulturowej w Europie w stosunku do innych części świata; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja rozumie znaczenie likwidowania tzw. „przepaści cyfrowej” i znaczenie zagadnień rozwoju związanych z zarządzaniem Internetem; jednak uważa, że trzeba również zwracać uwagę na licznych starszych obywateli, zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się, którzy często mają poczucie pozostawania z tyłu w tym nowym świecie on-line; zwraca uwagę, że Internet może stanowić skuteczne narzędzie integracji społecznej i że starsi obywatele muszą zostać zintegrowani; wzywa do podjęcia działań promujących kształcenie w zakresie korzystania z zasobów oferowanych przez Internet oraz wyboru kryteriów określających sposoby wykorzystywania tych zasobów;
6. przyznaje, że wzmożone użytkowanie Internetu przez obywateli, konsumentów, przedsiębiorstwa i władze oznacza, że to narzędzie komunikacji stało się jednym z głównych elementów umożliwiających realizację rynku wewnętrznego w UE; podkreśla w tym kontekście potrzebę odpowiedniej ochrony konsumentów oraz posiadaczy praw własności intelektualnej w Internecie; podkreśla również, że prawa obywatelskie i swobody użytkowników Internetu muszą zostać zagwarantowane; uznaje znaczenie Internetu jako środka informacji o prawach konsumentów i propagowania tych praw;
7. podkreśla, że zarządzanie Internetem powinno ułatwić handel elektroniczny i transakcje transgraniczne poprzez decentralizację funkcji samoregulacyjnych, zwłaszcza w ustalaniu warunków wejścia na rynek dla nowych konkurentów;

8. wzywa do ułatwienia dostępności i rozwoju Internetu w nowych państwach członkowskich, zwłaszcza na obszarach wiejskich, i krajach rozwijających się, za pośrednictwem programów finansowanych przez Unię Europejską; wzywa ponadto do umocnienia ich roli w kształtowaniu polityki zarządzania Internetem;
9. uważa, że aby uchronić interesy UE i zachować Internet jako globalne publiczne dobro, zarządzanie Internetem powinno opierać się na szerokim modelu, który równoważyłby udział sektorów publicznego i prywatnego, unikając dominacji ze strony jakiegokolwiek pojedynczej jednostki lub grupy jednostek oraz prób podejmowanych przez państwa lub ponadnarodowe organy, by kontrolować przepływ informacji w Internecie, jednocześnie współdziałając z wielostronnymi procesami w zakresie zarządzania Internetem, który nadal dostarcza skutecznego mechanizmu promowania globalnej współpracy;
10. podkreśla, że wartości, na których opiera się Unia, jak określono w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, są fundamentalnymi wartościami i ostatecznymi celami Unii Europejskiej; wzywa zatem Komisję Europejską i państwa członkowskie do dopilnowania, by cała działalność związana z zarządzaniem Internetem odpowiadała tym wartościom i celom, zwłaszcza na tych globalnych forach zarządzania Internetem, gdzie obecne są kraje, których wartości różnią się znacznie od wartości krajów europejskich; uważa, że w interesie uniknięcia konfliktu należy wzmocnić dialog z tymi krajami w obszarze uregulowań odnoszących się do Internetu;
11. uważa, że rządy powinny skoncentrować się na kluczowych dla publicznej polityki globalnego Internetu kwestiach, gdyż wiodąca rola sektora prywatnego musi opierać się na poszanowaniu zasad polityki publicznej oraz obowiązujących przepisach, a poza tym przestrzegać zasady nieinterwencji z wyjątkiem, gdy okaże się to konieczne w wyjątkowych okolicznościach, a nawet wtedy działania powinny być prowadzone z pełnym poszanowaniem podstawowych praw człowieka i zasady proporcjonalności;
12. uważa, że rządy powinny unikać angażowania się w zwykłe zarządzanie Internetem, powstrzymać się od szkodliwej innowacji i konkurencji za sprawą niepotrzebnych, uciążliwych i restrykcyjnych uregulowań i nie próbować kontrolować tego, co jest i powinno pozostać globalnym dobrem wspólnym;
13. wzywa rządy do zaprzestania narzucania ograniczeń w dostępie do Internetu w drodze cenzury, blokowania, filtrowania lub na inne sposoby, a także do zaprzestania zobowiązywania do tego jednostki prywatne; nalega na zagwarantowanie otwartego Internetu, w którym użytkownicy są w stanie dotrzeć do informacji i rozpowszechniać je lub uruchamiać aplikacje i usługi według własnego wyboru, co określono w poprawionych ramach regulacyjnych dotyczących łączności elektronicznej;
14. podkreśla, że wszelkie ograniczenia uznane za niezbędne powinny być ograniczone do koniecznego minimum w społeczeństwie demokratycznym, opierać się na prawie i być skuteczne i proporcjonalne; podkreśla, że należy zagwarantować ochronę osób niepełnoletnich, oraz zwraca się do państw członkowskich, aby również podjęły działania, np. wykorzystując system powiadamiania odnoszący się do interesu publicznego dostępny na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE, dyrektywę 2002/58/WE oraz rozporządzenie

(WE) nr 2006/2004 w zakresie praw użytkowników („dyrektywa o prawach obywateli”)¹ w celu umożliwienia osobom niepełnoletnim korzystania z Internetu i internetowych usług informacyjnych w sposób odpowiedzialny oraz w celu podniesienia świadomości zagrożeń, jakie niosą ze sobą nowe usługi;

15. wzywa do podjęcia większej liczby inicjatyw, aby zwiększyć bezpieczeństwo dzieci eksplorujących Internet, upowszechniać na całym świecie najlepsze wzorce i zacieśniać międzynarodową współpracę w zwalczaniu szkodliwych i nielegalnych treści on-line, zwłaszcza związanych z seksualnym wykorzystywaniem dzieci w Internecie;
16. bierze również pod uwagę szczególną konieczność ochrony osób najbardziej zagrożonych, zwłaszcza niepełnoletnich, poprzez wspólne działania podmiotów publicznych i prywatnych; ponownie stwierdza, że zwalczając cyberprzestępczość i pornografię dziecięcą, należy u źródła usuwać treści o charakterze przestępczym, przed rozważeniem zablokowania stron internetowych;
17. uważa, że poza określonymi przez Komisję zasadami zarządzania rządy powinny wdrażać również następujące zasady:
 - (i) przejrzystość, wielostronność, demokrację i ochronę podstawowych praw i swobód poprzez zgodność z normami UE;
 - (ii) poszanowanie otwartego, interoperacyjnego, technicznie neutralnego, opartego na zasadzie „end-to-end” charakteru infrastruktury Internetu;
 - (iii) konkretną odpowiedzialność jednostek sektora prywatnego, które zarządzają zasobami światowego Internetu w codziennym życiu;
 - (iv) promowanie współpracy w zakresie zarządzania globalnym Internetem poprzez współdziałanie i zachęcanie do wielostronnych procesów, również zajęcie się potrzebą poprawy udziału krajów rozwijających się;
 - (v) ochronę integralności globalnego Internetu i wolności komunikacji poprzez unikanie podejmowania jakichkolwiek środków regionalnych, jak odbieranie adresów IP czy nazw domen w krajach trzecich;
18. podkreśla, że UE powinna rozwinąć wdrożenie stanowiska w sprawie podstawowych zasad zarządzania Internetem i stanowczo go bronić na forach międzynarodowych i w stosunkach dwustronnych;
19. z radością przyjmuje aspekty zarządzania Internetem hiszpańskiej prezydencji pt. „Granada Strategy” oraz postanowienia sprawozdania Parlamentu w sprawie nowej agendy cyfrowej dla Europy: 2015.eu², by stworzyć Europejską kartę praw obywateli i konsumentów w otoczeniu cyfrowym i rozwijać „piątą wolność”, która umożliwi swobodę przemieszczania się treści i wiedzy;
20. odnotowuje nową politykę rządu USA „Internet Policy 3.0”, ogłoszoną dnia 24 lutego 2010 r.;

¹ Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 11.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0133.

21. podkreśla, że UE powinna zająć się trzema znanymi kwestiami politycznymi:
 - (i) ochroną infrastruktury Internetu, by zagwarantować otwartość, dostępność, bezpieczeństwo i odporność na ataki cybernetyczne;
 - (ii) europejskim uzależnieniem od dominujących na rynku rozwiązań i związanymi z nimi zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego, oraz
 - (iii) ochroną danych i prywatności, w szczególności jeśli chodzi o ustanowienie skutecznych międzynarodowych mechanizmów rozstrzygania kwestii spornych; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego dostosowania dyrektywy o ochronie danych osobowych do aktualnego środowiska cyfrowego;
22. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, we współpracy z Komisją, ochrony infrastruktury Internetu wobec gróźb i incydentów poprzez harmonizację podejścia UE oraz zakończenie powoływania krajowych grup reagowania w nagłych przypadkach i mechanizmów współpracy między nimi;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia swych wysiłków na rzecz podniesienia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w UE, jak również właściwego udzielania się w międzynarodowej współpracy w tym zakresie, oraz podkreśla potrzebę wielostronnego podejścia, by zapewnić lepsze zrozumienie i wiedzę o właściwości sądów w sprawach cyberprzestępczości i „przetwarzania w chmurze” w oparciu o równe szanse na starcie i ustanowienie jasnych obowiązków i zakresu odpowiedzialności dla każdego zainteresowanego podmiotu;
24. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa usług elektronicznych, zwłaszcza podpisów elektronicznych, i potrzebę stworzenia infrastruktury klucza publicznego (PKI) na poziomie ogólnoeuropejskim, a także wzywa Komisję do ustanowienia bramki europejskiego organu walidacyjnego w celu zapewnienia transgranicznej interoperacyjności podpisów elektronicznych i podniesienia bezpieczeństwa transakcji przeprowadzanych przy użyciu Internetu;
25. wzywa Komisję do dostarczenia jasnych wskazówek państwom członkowskim, które nie ratyfikowały i nie wdrożyły Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości, aby zaangażować wszystkie państwa członkowskie w wysiłek współpracy w walce z cyberprzestępczością i spamem, by podnieść zaufanie użytkowników i zabezpieczyć cyberprzestrzeń Unii Europejskiej przeciwko wszelkim rodzajom przestępstw i wykroczeń; wzywa wszystkie państwa członkowskie do ratyfikowania i wdrożenia Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości;
26. wzywa wszystkie państwa członkowskie do ratyfikowania i wdrożenia Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi, co pozwoli rozwijać podstawę pod współpracę międzynarodową w zakresie przeciwdziałania wykorzystywaniu Internetu przez terrorystów i atakom na szeroką skalę na systemy komputerowe i za ich pośrednictwem, zagrażającym bezpieczeństwu narodowemu, publicznemu lub dobrobytowi gospodarczemu;
27. zaleca ponadto, by Komisja i państwa członkowskie pracowały nad podniesieniem bezpieczeństwa i stabilności Internetu poprzez środki mające na celu zwiększenie

różnorodności sieci i systemu poprzez zastosowanie prawa konkurencji, norm i polityki zamówień publicznych UE, jak również poprzez:

- (i) wspieranie pracy ICANN nad bezpieczeństwem i stabilnością systemu nazw domen;
 - (ii) wspieranie pracy na forach międzynarodowych, jak Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Organizacja Narodów Zjednoczonych i Rada Europy w zakresie poprawy ram legislacyjnych i koordynacji krajowej;
28. zwraca uwagę na fakt, że powodzenie sieci społecznych związane z możliwościami technicznymi Internetu (pamięć i przetwarzanie informacji) stanowi zwłaszcza problem w zakresie przechowywania danych oraz użytkowania tych archiwizowanych danych; dlatego też ubolewa nad tym, że w chwili obecnej nie istnieje w Internecie „prawo do zapomnienia”;
29. podkreśla konieczność znalezienia właściwej równowagi między ochroną prywatności użytkowników a rejestrowaniem danych osobowych;
30. ubolewa nad tym, że wzrastającemu korzystaniu z sieci Internetu nie towarzyszą jeszcze przepisy pozwalające użytkownikom zarządzać danymi osobowymi, które im powierzają;
31. zauważa, że przejrzyste i odpowiedzialne zarządzanie Internetem może odgrywać ważną rolę w nadzorowaniu sposobu, w jaki wyszukiwarki przetwarzają informacje na całym świecie;
32. wzywa Komisję do zaprezentowania propozycji rozszerzenia zastosowania rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”)¹ poprzez objęcie przypadków naruszenia ochrony danych i prywatności, zaś Radę wzywa do zezwolenia na wszczęcie negocjacji z myślą o zawarciu międzynarodowego porozumienia umożliwiającego skuteczne dochodzenie roszczeń przez obywateli UE w przypadku naruszanie ich praw podlegających prawu UE o ochronie danych i prywatności;
33. popiera promowanie zasady poszanowania prywatności od samego początku (ang. privacy by design), zgodnie z którą wymogi dotyczące prywatności i ochrony danych należy wprowadzać na jak najwcześniejszym etapie cyklu życia nowych technologii, gwarantując obywatelom bezpieczne i przyjazne dla użytkownika środowisko;
34. zwraca uwagę, że staje się konieczne wprowadzenie świadectw zabezpieczenia stron internetowych, by wzbudzić w konsumentach większe zaufanie do korzystania z informacji i usług on-line;
35. podkreśla, że instytucje, organy i państwa członkowskie UE powinny koordynować swe podejście do zarządzania Internetem w różnych międzynarodowych organizmach, które się tym zajmują, jak np. ICANN oraz jej organy doradcze, w tym Rządowy Komitet Doradczy (GAC);
36. podkreśla rolę Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) w tworzeniu jednolitej europejskiej przestrzeni informacji; zauważa, że ENISA może

¹ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 40.

odgrywać ważną rolę, w szczególności jeśli chodzi o zapobieganie problemom bezpieczeństwa sieci i informacji oraz ich badanie i rozwiązywanie, i z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź złożenia przez Komisję wniosku dotyczącego modernizacji ENISA;

37. podkreśla potrzebę dalszego podnoszenia skuteczności ENISA przez:

- identyfikowanie na poziomie europejskim priorytetów dotyczących badań w obszarach odporności tworzenia sieci i bezpieczeństwa sieci i informacji, a także oferowanie potencjalnym instytucjom badawczym wiedzy na temat potrzeb przemysłu;
- zwracanie uwagi decydentów na nowe technologie w obszarach związanych z bezpieczeństwem;
- rozwijanie forów na rzecz wymiany informacji i udzielania wsparcia państwom członkowskim;

38. podkreśla, że wsparcie ENISA koncentruje się na państwach członkowskich o szczególnych potrzebach, i zaleca, by ENISA kontynuowała rozwijanie forów umożliwiających wymianę informacji między państwami członkowskimi oraz innymi;

39. uważa, że Komisja ma do odegrania główną rolę w zainicjowaniu i koordynacji wszystkich aspektów odnoszących się do wewnętrznej organizacji UE, aby zapewnić spójne podejście UE, w tym odnośnie do IGF;

40. sugeruje, by Komisja rozpoczęła rozwijanie potencjału pod rzeczywistie europejską reprezentację społeczeństwa obywatelskiego na międzynarodowych forach zarządzania Internetem i w organizacjach lub konsorcjach standardów internetowych;

41. zwraca się do Komisji o ułatwienie przyjęcia spójnego i wszechstronnego podejścia UE odnośnie do IGF oraz innych głównych wydarzeń zarządzania Internetem poprzez przedłożenie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie projektu dokumentu w sprawie stanowiska UE odpowiednio wcześniej przed rozpoczęciem takiego wydarzenia, aby umożliwić odbycie debaty na jego temat;

42. wspiera kontynuowanie i rozwijanie modelu IGF na globalnym, regionalnym – w tym EuroDIG – i krajowym poziomie przez zachowywanie jego głównych cech jako niewiążącego, wielostronnego procesu oraz pozostanie otwartym forum dla dialogu i wymiany najlepszych praktyk między rządami, społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym oraz nową formą demokracji uczestniczącej;

43. podkreśla znaczenie włączenia do rozmów na temat zarządzania Internetem podmiotów z Azji, biorąc pod uwagę specyficzny charakter rynku azjatyckiego;

44. podkreśla również konieczność zaangażowania odbiorców końcowych w proces tworzenia modelu zarządzania, kładąc nacisk na współpracę między uniwersytetami i przedsiębiorstwami na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;

45. zaleca modernizację IGF na następujące sposoby:

- (i) zwiększenie w nim udziału krajów rozwijających się, zwracając uwagę na sfinansowanie ich udziału,

- (ii) wzmocnienie obecności w mediach,
 - (iii) sprawniejszą organizację spotkań, np. poprzez ograniczenie liczby jednocześnie prowadzonych spotkań, ustanowienie stałej platformy, w celu uproszczenia globalnego udziału, i szerszą wielojęzyczność,
 - (iv) lepsze skoordynowanie i współpraca globalnych, regionalnych i krajowych forów zarządzania Internetem, oraz
 - (v) pogłębioną współpracę między Parlamentem Europejskim i parlamentami krajowymi poprzez wykorzystanie wszystkich dostępnych środków technologicznych, jak wideokonferencje, jak również międzyparlamentarnej bazy wymiany informacji EU - IPEX;
46. udziela wsparcia pracom Komisji oraz hiszpańskiej i belgijskiej prezydencji w zakresie przygotowania spotkanie IGF w Wilnie we wrześniu 2010 r. i apeluje o wzmocniony udział Parlamentu Europejskiego;
47. popiera zasadniczo przychylne stanowisko Komisji Europejskiej wobec obecnego modelu zarządzania ICANN opartego na wiodącej roli sektora prywatnego;
48. uznaje, że ICANN skutecznie zapewnia stabilność systemu nazw domen;
49. wspiera kontynuowanie niedawno rozpoczętego przez ICANN procesu przyznawania nazw domenom w alfabetych innych niż łaciński;
50. apeluje o nową nazwę rodzajową głównej domeny dla organizacji i placówek kulturalnych, mediów i artystów, na przykład „kultura” lub „sztuka”;
51. wzywa do zwiększenia rozliczalności przedsiębiorstw prywatnych, które zajmują się rejestracją i dystrybucją nazw domen, świadcząc usługę, od której społeczeństwo stało się w znacznym stopniu zależne; w związku z tym należy opracować wspólny zestaw obowiązujących kryteriów, mających na celu zwiększenie przejrzystości i zagwarantowanie ponoszenia rosnącej odpowiedzialności przez wspomniane przedsiębiorstwa;
52. wzywa organ rejestrujący domeny .eu EURid do przeprowadzenia dogłębnej kampanii w mediach i on-line w celu promowania domen .eu w państwach członkowskich, aby ułatwić rozwój europejskiego otoczenia on-line opierającego się na wartościach, cechach i polityce Unii Europejskiej;
53. podkreśla znaczenie GAC w procesie kształtowania polityki przez ICANN i zaleca, by wzmocniono skuteczność GAC m.in. poprzez ustanowienia sekretariatu o właściwym potencjale wsparcia; uznaje za ważne, by każde państwo członkowskie brało czynny udział w pracach tego komitetu;
54. uważa, że w ICANN można by dokonać usprawnień poprzez:
- (i) wprowadzenie – przy okazji oceniania skuteczności istniejących mechanizmów rozstrzygania kwestii spornych (niezależny panel kontroli i rzecznik praw obywatelskich ICANN) – alternatywnego mechanizmu zewnętrznego rozstrzygania kwestii spornych umożliwiającego zainteresowanym stronom skuteczne, neutralne, terminowe i niekosztowne przeprowadzenie rewizji decyzji ICANN;

- (ii) stopniowo wprowadzoną zróżnicowaną strukturę finansowania, z finansowaniem pochodzącym od każdej reprezentowanej jednostki lub sektora, aby uniknąć niepotrzebnego wywierania wpływu na działalność ICANN ze strony jakiegokolwiek pojedynczej jednostki lub grupy jednostek;
 - (iii) właściwą reprezentację w ICANN wszystkich zainteresowanych stron,
 - (iv) dopilnowanie, by rada nadzorcza i główny zarząd ICANN reprezentowały szereg interesów i regionów;
 - (v) wykorzystanie rozsądnej części swych funduszy rezerwowych na zwiększenie udziału społeczeństwa obywatelskiego (zwłaszcza z krajów rozwijających się) w forach dotyczących zarządzania Internetem;
55. popiera pogląd Komisji, że ustalenia dotyczące IANA powinny zawierać mechanizmy dotyczące wielostronnej rozliczalności i potwierdza, że w przyszłości żaden rząd nie powinien wywierać dominującego wpływu na IANA, której działalność podlega raczej stopniowemu umiędzynarodowieniu, które doprowadzi do wielostronnego nadzoru;
56. uważa, że „potwierdzenie zobowiązań” z 2009 r. może stanowić pozytywną podstawę dalszego rozwijania ICANN, jednocześnie podkreślając, że:
- (i) UE, głównie za sprawą Komisji, powinna odgrywać czynną rolę w ich wdrażaniu, w tym za pośrednictwem paneli kontroli i przy zapewnianiu niezależności ich członków, braku konfliktu interesów i reprezentowania przez nich różnych regionów,
 - (ii) w następstwie zgłoszenia uwag przez społeczeństwo ICANN powinna wdrażać zalecenia paneli kontroli, a w przypadku niezastosowania się do tego – podać tego przyczyny;
57. zwraca się do Komisji o dostarczanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdań rocznych w sprawie wydarzeń odnoszących się do zarządzania Internetem z ubiegłych lat, a pierwsze takie sprawozdanie powinno zostać złożone do marca 2011 r.;
58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.